

A13-10 Radio-ohjattavan pienoismallin ohjausjärjestelmän ja
käyttöliittymän kehittäminen
AS-0.3200 Automaatio- ja systeemitekniikan projektityöt

Toni Liski, Konsta Hölttä, Lasse Kortetjärvi

30.9.2013

Sisältö

1	Projektin tavoite	3
1.1	Tausta	3
1.2	Tehtävä	3
1.3	Rajaus	3
1.4	Tavoite	3
1.5	Työryhmä	3
1.6	Ajankäyttö	4
2	Projektin lähtökohta	4
2.1	Yleiskuva	4
2.2	Auton koodi ja ohjauselektronikka	4
2.3	Käyttöliittymä	7
3	Työn rakenne	7
3.1	Vaatimukset	7
3.2	Lisätavoitteet	9
3.3	Auton elektronikka	10
3.4	Auton ohjelmisto	10
3.5	Matlab-käyttöliittymä	12
3.6	Simulointi ja testaaminen	12
4	Ajanhallinta ja tehtävien jakautuminen	13
4.1	Työn osa-alueet	13
4.2	Ajankäyttöarvio ja aikataulus	14
5	Riskienhallinta	15

1 Projektin tavoite

1.1 Tausta

Projektin taustana on Aalto-yliopiston Insinööritieteiden korkeakoulun Koneenrakennustekniikan kurssi: Kon-16.4081 Ajoneuvojen tuotekehitys. Kurssilla aloitettiin vuonna 2011 projekti, jonka tarkoituksena oli rakentaa radio-ohjattavan auton pienoismalli ajodynamiikan opetuskäyttöön. Syksyllä 2012 Automaatio- ja systeemitekniikan projektityökurssilla autoon tehtiin osaprojektina Matlab-käyttöliittymä ja rakennettiin ohjelmisto ABS- ja ESP-ohjauksille. Molemmat projektit jäivät kuitenkin kesken, ja nyt niille on tekeillä jatko projekti sekä mekaniikan että mekatroniikan kannalta. Kon-16.4081-kurssin projektiryhmässä on tällä hetkellä viisi henkilöä jatkamassa heidän kesken jäänyttä projektiaan, ja Automaatio- ja systeemitekniikan projektityökurssilla puolestaan kolme henkilöä.

1.2 Tehtävä

Projektin tehtävänä on kehittää yllämainittuun kauko-ohjattavaan autoon toimivat lukkiutumattomien jarrujen (ABS) ja ajoneuvonhallintajärjestelmän (ESP) ohjaukset, kehittää auton käyttöliittymää ja toteuttaa automaattiohjaus etukäteen määritettyjen reittipisteiden avulla. Lisäksi autoon lisätään etäisyysanturit helpottamaan paikoitusta testialustalla, eli tässä tapauksessa juoksumatolla. Samoja antureita hyödynnetään myös ennaltaehkäisemään ajoneuvon törmäyksiä kiinteisiin kohteisiin. Jos projektissa jää aikaa, toteutetaan kauko-ohjaus esimerkiksi RC-autosta tuttua kauko-ohjainta käyttäen, sekä käytetään etäisyysantureita automatisoimaan kulku seinää tai monimutkaista rataa vasten.

1.3 Rajaus

Projekti rajataan ohjaus- ja säätöjärjestelmien kehitykseen, käyttöliittymäkoodin parantamiseen ja muutamien testausta helpottavien antureiden lisäämiseen. Pyrimme minimaalisiin muutoksiin valmiissa komponenteissa ja elektroniikassa.

1.4 Tavoite

Tavoitteena on projektin lopuksi päästä testaamaan autoa eri ympäristöissä siten, että auton ohjelmisto ja säätöjärjestelmät ovat täysin kunnossa ja helposti jatkokehitettävissä. Tavoitteena on myös auton helppo kauko-ohjaus joko Matlab-käyttöliittymän kautta näppäimistön avulla, tai erillisellä kauko-ohjaimella tai joystickillä.

1.5 Työryhmä

Projektin toteuttavat Automaatio- ja Systeemitekniikan laitokselta Toni Liski, Konsta Hölttä ja Lasse Kortetjärvi.

1.6 Ajankäyttö

Projektin ajankäyttösuunnitelma esitetään luvussa 4.2.

2 Projektin lähtökohta

2.1 Yleiskuva

Pienoismalli eli auton runko on vielä kehityksen alla ja siitä työstää tällä hetkellä viisihenkinen mekaniikkaryhmä. Autoon ollaan suunnittelemassa koria ja auton voimansiirto vaihdetaan akselivetoisesta hihnavetoiseksi. Mekaniikkaryhmän puolesta autolla päästään ajamaan aikaisintaan projektin loppuvaiheilla, kun uusi voimansiirto on toiminnassa. Auton ulkonäkö selviää kuvista 1 ja 2.

Elektroniikan puolesta pienoismalli on hyvässä vaiheessa. Anturit ja servot on liitetty mikrokontrollereihin ja aiempien projektiryhmien itserakentamat piirilevytkin on osoittuneet ilmeisen toimiviksi. Aiempana vuotena jarruservoiksi hankitut analogiset servot joudutaan nähtävästi vaihtamaan digitaalisiksi, sillä niiden tarjoama 50Hz päivitysnopeus ei riitä toimivan ABS-järjestelmän toteuttamiseksi. Elektroniikka on kuvassa 4.

Käyttö on toteutettu siten, että jarrualgoritmit yms. toimivat autossa olevilla mikrokontrollereilla, ja ohjaus sekä auton tilan seuranta tapahtuu PC:llä Matlabilla. Tieto Matlabin ja auton välillä kulkee langattomasti XBee-sarjaporttitemulaation yli. Korkean tason rakenne visualisoidaan kuvassa 3.

2.2 Auton koodi ja ohjauselektroniikka

Autossa on tällä hetkellä kolme mikrokontrolleria suorittamassa erilaisia tehtäviä (kokonaiskuva esitetty kuvassa 4):

- Yksi Arduino Mega 2560 pääohjelmalle: kommunikaatio käyttöliittymälle, moottoreiden, kytkimen ja valojen ohjaaminen, akkujännitteen seuraaminen yms.,
- Toinen Arduino Mega 2560 ABS-algoritmillemme,
- Teensy++ 2.0 renkaiden nopeuksien lukemiseen.

Toistaiseksi monet eri osat on kytketty näihin kolmeen kontrolleriin kuvan 4 mukaisesti. Niitä voidaan kytkeä tarvittaessa uudelleen, mikäli ohjauksen rakenne muuttuu merkittävästi.

Arduino Mega 2560:n ominaisuuksia ovat mm. seuraavat:

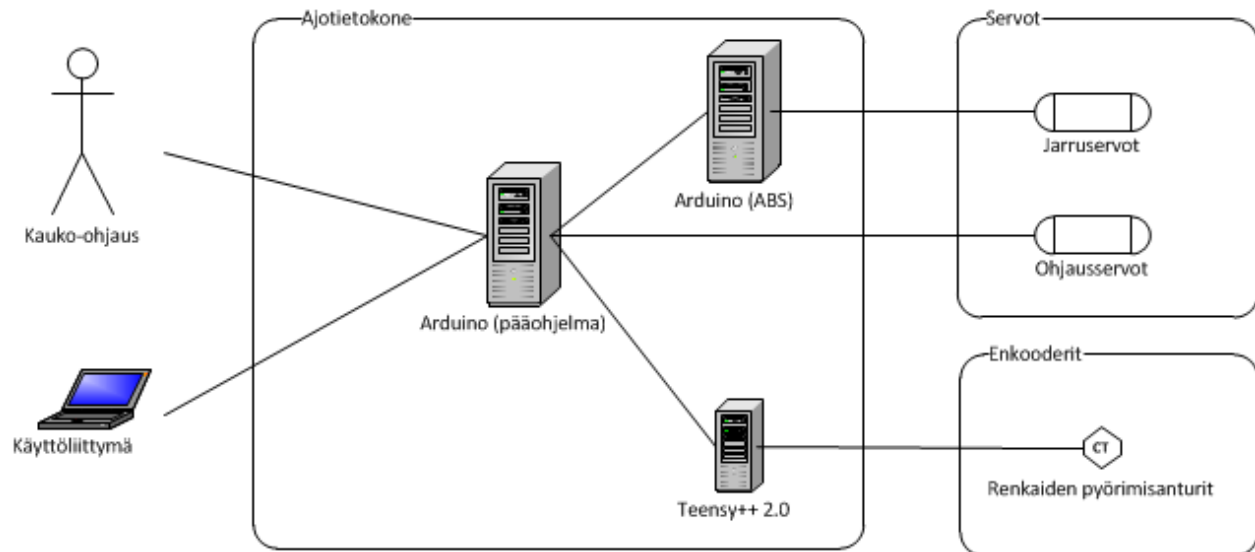
- 256 KB ohjelmamuistia
- 4 KB EEPROMia
- 8 KB välimuistia (RAM)
- yhteensä 54 i/o-nastaa, joista PWM ja A/D:

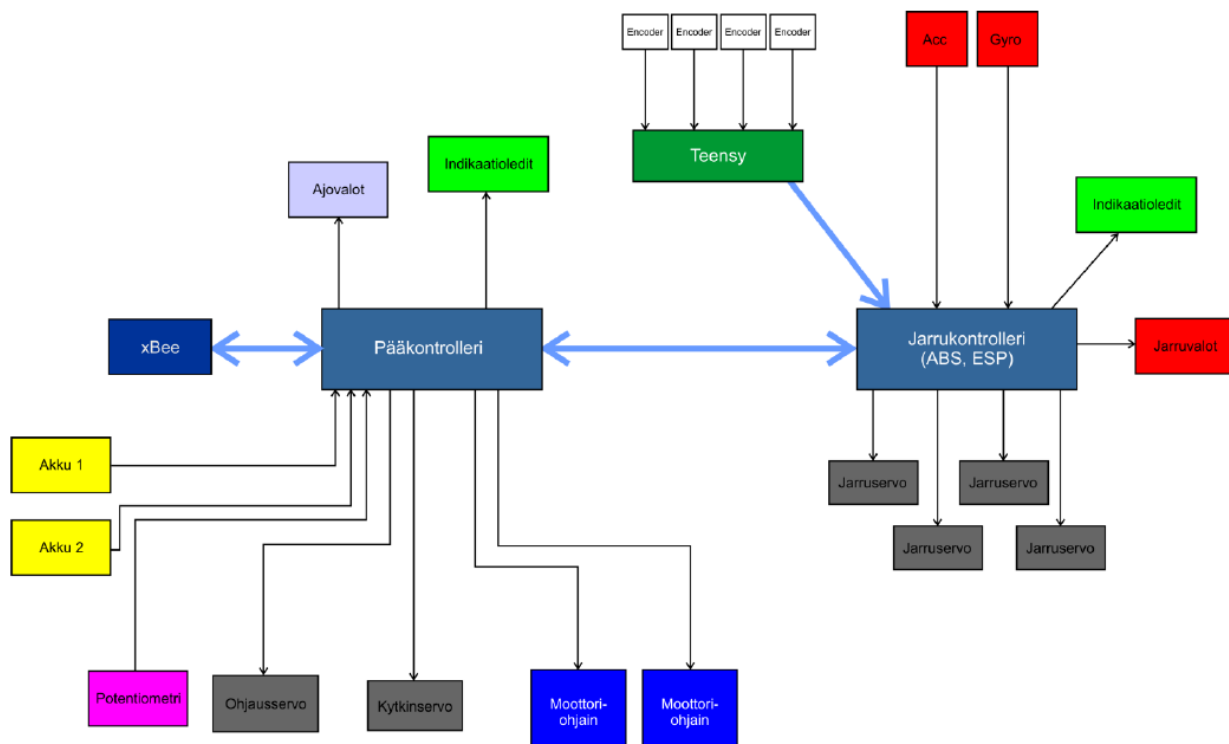
Kuva 1: Pienoismalli ylhäältä

Kuva 2: Pienoismalli edestä

Kuva 3: Järjestelmän tämänhetkinen kokonaiskuva

Kuva 4: Laitteiston elektroniset kytkennät

- 14 näistä nastoista toimii PWM-ulostuloina (esim. servojen ohjaus)
- 16 analogista sisääntuloa (jännitemittaus akulta tai antureilta)
- 4 UARTia
- USB-liitäntä.

Teensyn ominaisuuksia:

- 128 KB ohjelmamuistia
- 4 KB EEPROMia
- 8 KB välimuistia
- 46 yleistä I/O-nastaa, joista PWM ja A/D:
- 9 mahdollista PWM-lähtöä,
- 8 analogituloa,
- 1 UART,
- USB-liitäntä.

Tutkitaan, onko tarpeellista käyttää kaikkia kolmea - nykyisellään ohjelma täytyy hajauttaa kolmeen erilliseen osaan, ja ko. mikrokontrollereiden laskentakapasiteetti ei luultavasti tule projektissa esteeksi ja yksi kontrolleri riittäisi ohjaamaan kaikkia servojakin. Ohjausohjelmiston kehitys on helpompaa, jos sitä tarvitsee päivittää vain yhteen kontrolleriin.

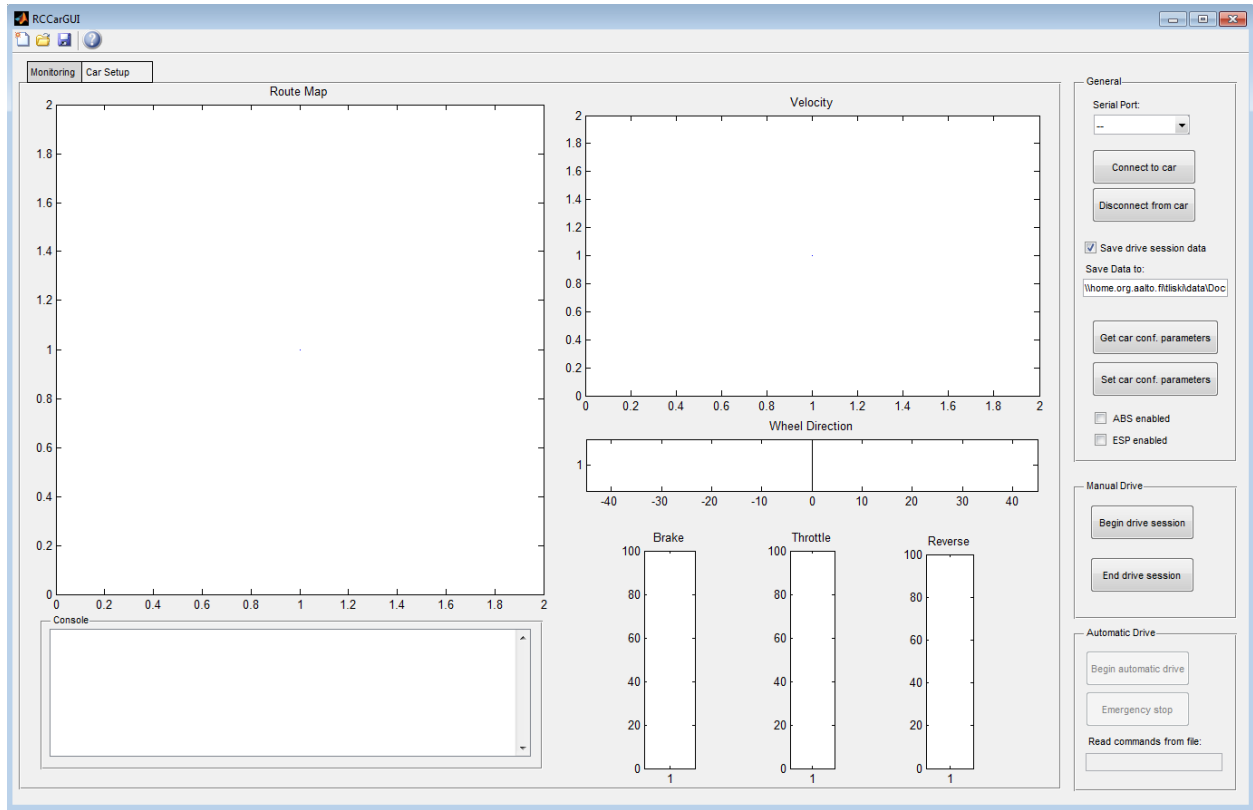
2.3 Käyttöliittymä

Käyttöliittymä on viime vuoden projektiryhmän päätöksestä toteutettu Matlabin päälle GUIDE-työkalua apuna käyttäen. Käyttöliittymän runko vaikuttaa ensisilmäyksellä toimivalta, joskin koodia joutuu hieman järjestelemään ja kirjoittamaan uudelleen modulaarisemmaksi. Käyttöliittymä näyttää tällä hetkellä tiettyjä auton parametrejä ja auton tilatietoa, mutta suunnitelmissa on lisätä muun muassa akun jännitetieto ja tuoda muutenkin kaikki loput tiedot mikrokontrollereilta ja tallettaa ne lokiin. Käyttöliittymässä on myös kartta auton ajamasta reitistä. Kartta piirretään pelkästään kiihtyvyyssanturin tarjoaman datan perusteella, jolloin joudumme integroimaan siihen mukaan myös tiedon renkaiden pyörimisnopeudesta. Automaattiohjausta käyttöliittymään ei ole tällä hetkellä toteutettu.

3 Työn rakenne

3.1 Vaatimukset

Jotta ajoneuvon testaaminen ja ajaminen olisi yksinkertaista, tulee siinä olla kauko-ohjaus joko erillisellä ohjaimella tai tietokoneen käyttöliittymän kautta. Edelleen testausta helpottamaan tulee ajoneuvon ohjautua

Kuva 5: Auton Matlab-käyttöliittymän perusnäkökulma

automaattisesti ennaltamääritettyä reittiä pitkin, jolloin esimerkiksi vakioympyrää voidaan ajaa tietokoneen ohjaamana. Ajodynamiikan tutkimista varten käyttöliittymän tulee myös tallentaa ajonaikaista dataa myöhempiä käsittelyä varten.

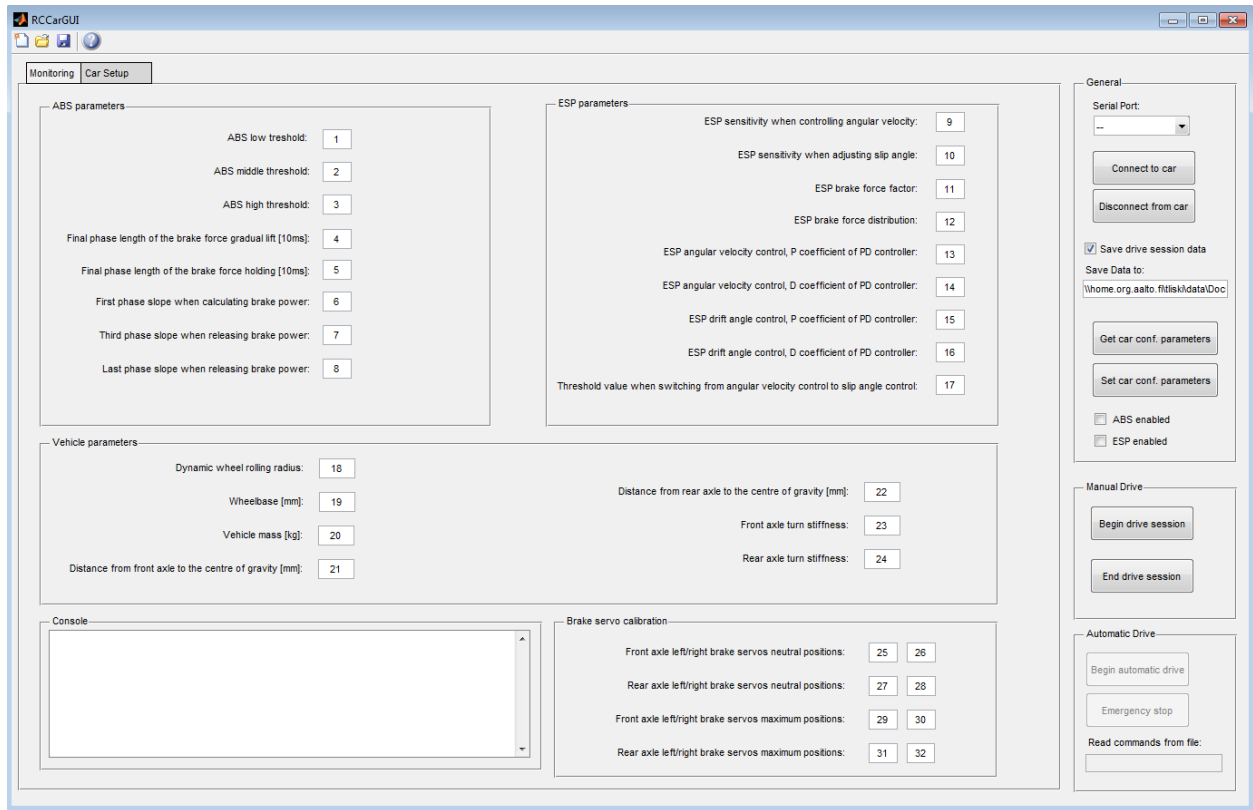
Ajonhallintajärjestelmien (ABS ja ESP) toiminnan tutkimiseksi tulee niiden algoritmien toimia nopeasti ja ennustettavasti.

Kauko-ohjaukseen ja datankeruuseen PC:n puolella tehdään hyvin määritelty kommunikointiprotokolla, jota kummankin puolen ohjelmat noudattavat. Protokollan tulee olla helposti laajennettavissa tulevaisuutta varten.

RC-autolle ollaan myös kehittämässä testausympäristöä, missä ajoneuvo ajaa juoksumatosta tehdyllä liukuhihnalla. Testausympäristön toiminnan takaamiseksi tulee paikka liukuhihnalla saada pidettyä vakiona.

Muualla kuin liukuhihnalla ajamisen analysointia varten ajoneuvon paikan seuranta on hyvin tärkeää, ja tämä tullaan toteuttamaan käyttämällä ajoneuvon omia pyörimisnopeus-, kiihtyvyys- sekä gyroanturia. Analysointia tärkeitä sekä automaattiajoon että datan myöhempiin offline-tarkasteluun käsin.

Tällä hetkellä ajoneuvolla ajaminen ei onnistu, koska ajoneuvo pysähtyy välittömästi liikkeellelähdon jälkeen. Pysähtymisen epäillään johtuvan akkujännitteestä, joka käy liian alhaisena ja aiheuttaa akun irtikytkemisen akkuvahdin toimesta. Tämän toteutukseksi tulee ajoneuvossa olla akkujännitevahti, mitä pystytään seuraamaan käyttöliittymästä. Mikäli mahdollista, liikkeellelähdön kiinnitetään ohjauksessa automaattista

Kuva 6: Auton Matlab-käyttöliittymän asetuskäyttöliittymä

huomiota siten, että akkujännite ja -virta pysyvät vahdin rajoissa.

3.2 Lisätavoitteet

Jos ajoneuvo saadaan sekä käyttöliittymän että ajoneuvon oman ohjelmiston osalta hyvissä ajoin valmiiksi, toteutetaan lisäksi muita ominaisuuksia.

Perustavoitteisiin kuuluu ennalta määriteltujen reittipisteiden läpi kulkeminen. Tämä pyritään toteuttamaan mahdollisimman luotettavasti niin, että reitti on toistettavissa. Ajan salliessa tehdään esim. helpommin määriteltäviä ratoja käyttäjän kannalta, sekä pyritään ajamaan autoa lähes maksiminopeudella.

Kaikki autossa olevat mittaukset ryömivät hiljalleen, jolloin mittaukseen kasaantuu virhettä, jota on vaikeaa kompensoida. Tätä helpottaisi absoluuttinen paikan mittaaminen ulkopuolisesta signaalista (kuten GPS tai jokin tarkempi paikallinen kolmiomittaus radiolla) tai ympäristöstä muuten, esim. konenäön avulla.

Kun autoon kiinnitetään etäisyysanturit liukuhihna-ajoa varten joka tapauksessa, niin niitä voi käyttää myös reunan seurantaan: autolle voi rakentaa radan esim. vanerilevyistä, joihin se yrittää pitää sivusuuntaisen etäisyyden vakiona. Radalle voidaan sirotella paikoittain esim. hiekkaa ajonvakautusjärjestelmän testaamiseksi eri pinnoilla automaattisesti.

3.3 Auton elektroniikka

Autoon asennetaan ainakin etäisyysanturit ja nopeammat servot jarrujen ohjaukseen.

Etäisyysantureita kytketään yksi kappale eteen liukuihilla ajamisen mahdollistamiseksi ja törmäyksen estämiseksi, sekä kaksi toiselle sivulle liukuihnan sivuttaissuunnan pitämiseksi ja seinän tms. radan seuraamiseksi; kahdella saadaan kulma auton reunan ja seinän välillä, jolloin rattisäädöstä saadaan parempi.

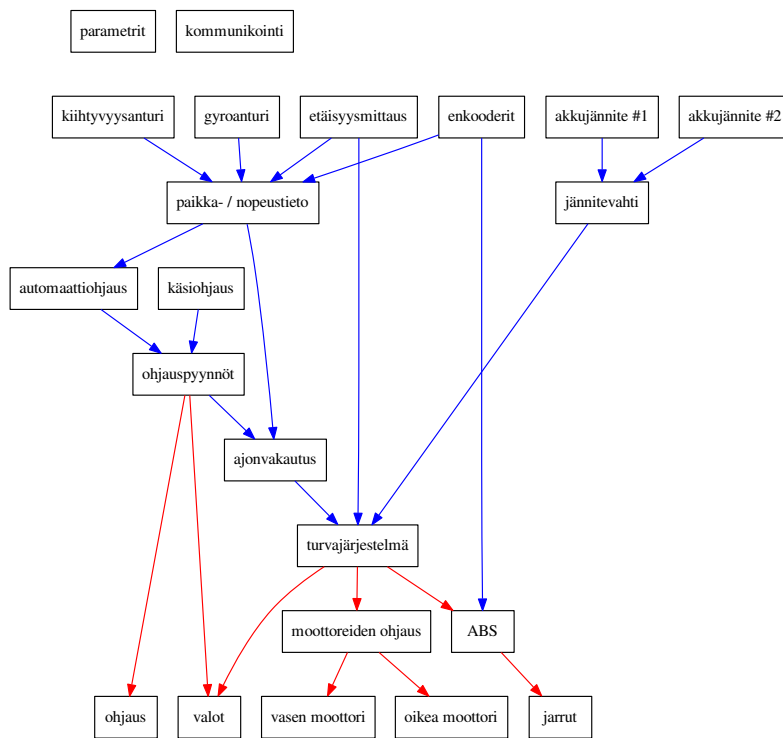
Alkuperäiset jarruservot ottavat ohjausignaalia 50 kertaa sekunnissa, mikä on liian vähän algoritmien kunnollisen toimivuuden takaamiseksi. Pienoismallin mittakaavassa 20 millisekunnin viive säädössä on jo merkittävä yhtään suuremmissa nopeuksissa, mikä lienee syynä siihen, että viime vuoden ryhmä joutui yksinkertaistamaan algoritmiaan. Tutkitaan, korvataanko nykyisten servojen sisäinen ohjaus elektroniikka OpenServolla tms, vai ostetaanko koko servojen tilalle nopeat digiservot.

3.4 Auton ohjelmisto

Yksi projektin päätavoitteista on helppo jatkokehitys. Auton ohjelmisto (jatkossa "ajotietokone") on merkittävässä osassa tätä tavoitetta, ja mikäli alkuperäisestä muokkaaminen osoittautuu haastavaksi, ohjelma kirjoitetaan täysin uudelleen vanhan pohjalta. Alkuperäiskoodi on kirjoitettu kokonaan yhteen pötköön ilman varsinaista rakennetta, ja esim. servojen ohjaus on sekoitettu ympäriinsä, mikä hankaloittaa ylläpitoa.

Ajotietokoneen suunniteltu karkea rakenne esitetään kuvassa 7. Keskeisimpänä suunnitteluaspektina on modulaarisuus ja se, että suuri osa samasta koodista voidaan kääntää tavalliselle PC:lle algoritmien testausta ja simulointia varten; tätä alkuperäinen ohjelma ei salli lainkaan. Tämä laitteistoriippumaton lähtökohta nopeuttaa kehitystä, kun itse auton parissa ei tarvitse istua jatkuvasti testatessa.

Alkuperäinen ohjelma on hajautettu kolmelle kontrollerille siten, että koodia niiden välillä on erityisen hankalaa siirtää paikasta toiseen. Lisäksi servo-ohjaukset, jännitemittaukset ym. piirilevyllä on reititetty siten, että eri kontrollerit suorittavat omia tehtäviään; esimerkiksi rengasenkooderien laskurien siirtäminen pääkontrollerille vaatii uudelleenjohtotusta. Tutkitaan, että vedetäänkö johtoja tiedon ohjelmallisen siirtämisen sijaan: esimerkiksi pääkontrollerissakin riittää pulssisisääntuloja, joten tiedonsiirto-operaatioilta teensyltä pääkontrollerille säästytään, jos kytketään teensylle menevät pulssitulot suoraan sille.

Kuva 7: Alustava suunnitelma ohjelmiston osakomponenteista ja tiedonvälityksestä. Punainen viiva tarkoittaa ohjausta, sininen viiva mittaustietoa.

Kommunikointikoodi kehitetään siirtämään paketteja dataa autosta ja autolle (kuten ajonopeus, servoparametrit, tavoitenoisuus tai ratin suunta) niin, että pakettien hallinta on riippumaton muusta koodista. Näin toimimalla suunnittelemaan datan siirron lisääminen on triviaalia.

Automaattiohjaus toimii reittipistepohjaisesti. Aluksi tehdään vain yksinkertainen pisteestä pisteeseen -ajo, jossa auto pyrkii pitämään tasaisen (ja turvallisen hitaan) nopeuden, sekä suunnan seuraavaan pisteeseen. Auton kinematiikan vuoksi pisteille pitänee määrittää myös auton suuntakulma maailmakoordinaatiston suhteen. Ajan salliessa ajetaan suorien viivojen sijaan kaarissa, jotka määritellään jo käyttöliittymässä. Radiolinkin latenssi käyttöliittymältä autolle ei tule ongelmaksi hitaissa nopeuksissa, joten automaattiohjaus kehitetään Matlab-koodina, josta kirjoitetaan myöhemmin ohjauskoodi itse autolle.

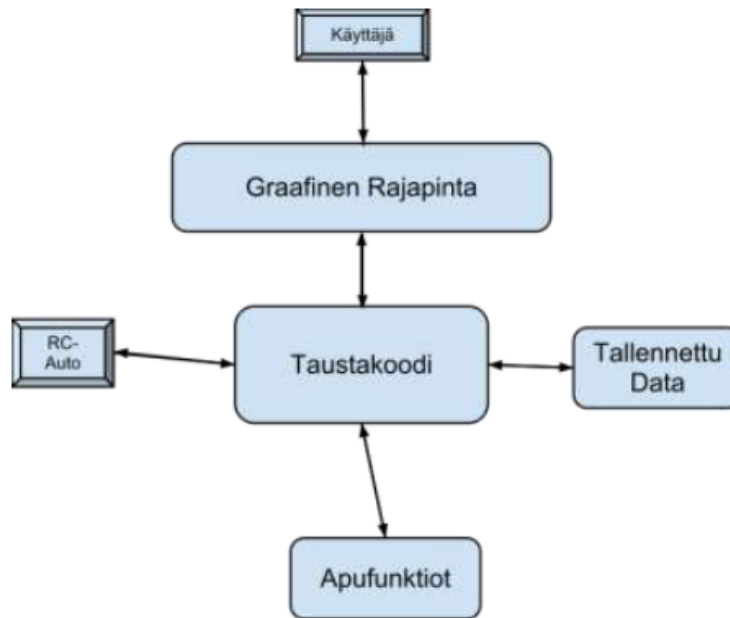
Koska auton mittausjärjestelmät ovat ryömivää luonnetta, reittipistehajausta ei luultavasti tulla käyttämään kovin pitkällä reiteillä. Paikan integrointi kiihtyvyysantureilta ei ole sataprosenttisen tarkkaa, ja renkaatkin saattavat lipsua eikä niiden ympärysmitta ole tarkka. Paikka- ja nopeustietoa voidaan lukea sekä renkaista että kiihtyvyysanturista sekä kaikissa on omat virhelähteensä yms, joten ne yhdistetään Kalman-filtterillä.

Ajotietokoneelle tehdään prioriteettipohjainen tehtävähallinta (skedulointi) siten, että säätimet pysyvät jatkuvasti ajan tasalla ja datan keruu käyttöliittymälle menee puskurin kautta, jota siirretään kun ehditään. Kun sarjaportilta tulee ohjausdataa käyttöliittymältä, sitäkin puskuroidaan kunnes sen hallinnalle on aikaa. Kriittisimmät ohjaukset suoritetaan keskeytyksillä.

Toimilaitteiden ohjaus toteutetaan hierarkisesti: automaatti- tai manuaaliohjaus syöttää moottoreille kohdenopeutta, johon toivottaisiin päästävän. Syystä tai toisesta moottoreita ei silti välttämättä pystytty ohjaamaan tavoitesignaalilla: edessä saattaa olla seinä (mitataan keulan etäisyysanturilta), tai voimansiirron aiheuttama hitaus voi rajoittaa ohjaussignaalin muutosnopeutta (esim. täydessä vauhdissa ei kannata laittaa pakkaa päälle). ESP rajoittaa ohjausliikkeitä vielä entisestään (mm. luistonesto) tämän turvakerroksen päällä.

3.5 Matlab-käyttöliittymä

Edellinen ryhmä oli toteuttanut käyttöliittymän Matlabiin käyttäen apuna GUIDE-käyttöliittymänsuunnittelu-työkalua. Työkalu generoi käyttöliittymän taustalla olevat tynkä-funktiot automaattisesti yhteen tiedostoon, jolloin suunnittelematta koodin rakennetta kummemmin, koko toiminnallisuus voi äkkiarvaamatta rakentua yhteen 2000-riviseen kooditiedostoon, kuten viime kerralla näytti käyneen. Kuvassa 8 on vanhan ryhmän rakennekaavio Matlabilla pyörivästä ohjelmistosta. Tarkoituksemme on jakaa koodi (kuvassa “taustakoodi”) modulaarisempiin lohkoihin ja selkeyttää rakennetta muutenkin. Tarkoituksena on myös kommentoida koodia siten, että sen työstäminen jälkikäteen helpottuu.

Kuva 8: Viimevuotisen ryhmän näkemys käyttöliittymän rakenteesta

3.6 Simulointi ja testaaminen

Varsinaisen ajotietokoneen simulointi tapahtuu siten, että esim. Matlabilla tuotetaan todenmukaisen oloista anturidataa, jonka perusteella ajetaan ohjaustietokoneen simulointiversiota PC:llä sääten moottoreita ja jarruja. Säättösignaalit ja auton parametrit otetaan talteen ja analysoidaan Matlabilla. ABS:n simuloinnissa käytetään hyödyksi viime vuoden projektin Matlab-malleja.

Simulointiohjelma on muunneltu versio ajotietokoneesta, jossa varsinaisten oheislaitteiden mittaaminen ja ”ohjaus” suoritetaan esimerkiksi tiedostojen kautta. Itse algoritmit ja kommunikointikoodi pyritään pitämään mahdollisimman paljon muuttumattomana siitä, millaisena se käännetään itse auton kontrollereille. Enimmäkseen ajotietokonetta tullaan ohjaamaan Matlab-käyttöliittymän kautta, mutta yksikkötestejä varten simulaatiokoodille kirjoitetaan automaattiskriptejä erinäisillä muillakin työkaluilla.

Algoritmien laskentatehokkuutta voi testata ajamalla käännettyä avr-koodia simulaattorissa esim. AVR Studiossa, joka mittaa suoritukseen kuluvat käskyt. Tätäkin testausta hyödyttää se, että koodin jakaa irrallisiin palasiin, joista vain algoritmin voi helposti irrottaa ja testata ennalta määrättyllä syötteellä.

Testausta tehdään autolla sitten, kun ohjelma ja auton mekaniikka ovat siinä vaiheessa, että autolla voi ajaa. Energiankulutusta, moottorien ohjausta yms. pyritään kokeilemaan liukuhihnalla, jossa auto voi pysyä paikallaan työpajassa. Viime vuoden ryhmän jälkiä seuraamalla ABS-jarruja voidaan kokeilla aluksi pyörittämällä pyöriä momenttisäätöisellä akkuporakoneella. Kokonaisjärjestelmää on luonnollisesti selkeintä testata ajamalla autolla ulkotiloissa runsaasti jarrutellen ja mutkitellen. Kun auto lähettää ohjaus- ja mittausdatat jatkuvasti käyttöliittymälle, niitä voidaan verrata ennustettuihin tuloksiin bugien metsästämiseksi.

4 Ajanhallinta ja tehtävien jakautuminen

4.1 Työn osa-alueet

Työ jakautuu karkeasti seuraaviin osa-alueisiin:

- Olemassaolevan ympäristön kartoitus
- Mekaniikan kehitystyö
- Auton ohjelmiston kehitystyö
- Käyttöliittymän kehitystyö

Työ alkaa luonnollisesti kartoittamalla jo olemassaolevan RC-auton järjestelmiä, elektroniikkaa, ohjelmistoja ja käyttöliittymää. Kartoitus sisältää koodien opiskelua ja dokumentaation perehtymistä.

Mekaniikan kehitystä voidaan tehdä samanaikaisesti ohjelmistoa koodatessa. Analogiset jarruservot vaihdetaan nopeammiksi ja autoon lisätään etäisyysanturit. Tämä työ sisältää laitteiston valinnan, tilaamisen ja asentamisen, mikä vie aikaa. Koodi on kuitenkin riippumaton tämän vaiheen tilasta, ja mekaniikkatiimin mukaan autolla ei muutenkaan päästä ajamaan kovaa vielä hetkeen. Pyritään siis etenemään mahdollisimman pitkälle simuloimalla.

Auton varsinainen kehitys eli ohjelmistopuolen jatkokehitys alkaa hyvissä ajoin olemassaolevien järjestelmien kartoituksen jälkeen. Tämä vaihe pitää sisällään auton mikrokontrollereiden ohjelmistoon tehtävät muutokset ja päivitykset, kuten jarrualgoritmin kunnostuksen ja ajoneuvonvakautusjärjestelmän käyttöönoton, sekä mahdollisen koko koodin uudelleenjärjestelyn.

Listan neljäs vaihe on Matlab-käyttöliittymän kehitys, ja samalla kommunikaatioväylien uudelleenmäärittely ja tarkka dokumentointi. Käyttöliittymään lisätään myös kaikki loput auton parametrit ja niiden tallennus, sekä automaattiajo ennalta määrättyjen reittipisteiden kautta. Neljäs vaihe voidaan suorittaa muiden vaiheiden kanssa samanaikaisesti, koska siihen liittyvät tehtävät eivät riipu muista vaiheista.

Taulukko 1: Projektin osa-alueet, niiden vastuuhenkilöt, riippuvuudet ja arvioitua työmääriä.

No.	Tehtävä	Vastuu	Riippuu teht.	Työmäärä (h)
1	Jarruservojen tilaus ja vaihto	Konsta, Lasse	5	4
2	Etäisyysantureiden tilaus ja asentaminen	Konsta, Lasse	5	6
3	Koodeihin tutustuminen	Kaikki		6
4	Dokumentteihin tutustuminen	Kaikki		4
5	Autoon tutustuminen	Kaikki		3
6	ABS-algoritmi	Lasse		20
7	ESP-algoritmi	Lasse		20
8	Ajotietokoneen skeduleri ja kehyskoodi	Konsta		12
9	Kommunikaatiokoodin tulkinta	Toni, Konsta		2
10	Kommunikaatioprotokollan määrittely/muutokset	Toni, Konsta	9	6
11	Kalman-filtteri paikan mittaukseen	Konsta	12	20
12	Kauko-ohjauksen toteutus	Konsta, Toni		8
13	Auton Simulink-mallin luominen	Lasse, Konsta		8
14	Auton mallin parametrien mittaaminen	Lasse, Konsta		4
15	Käyttöliittymäkoodin kehittäminen	Toni	10	10
16	Kaikkien mittaustietojen tuonti käyttöliittymään	Toni	10	3
17	Auton paikan päivitys käyttöliittymään	Toni	16	3
18	Mittausdatan tallentaminen	Toni, Konsta	16	2
19	Automaattiajo reittipisteiden kautta	Toni, Konsta	17	15
20	Automaattiajon lopputestaus ja muutokset	Toni, Konsta	11, 19	10
21	ABS:n lopputestaus	Lasse	1, 6	5
22	ESP:n lopputestaus	Lasse	1, 7	5
23	Kauko-ohjauksen lopputestaus	Konsta, Toni	12	5
24	Käyttöliittymän lopputestaus	Toni	19	5

Taulukossa 1 on eritelty projektin osa-alueet tarkemmin ja arvioitu jokaiselle osa-alueelle summittainen työmäärä. Työmäärää on vaikea arvioida ennalta, ja se tulee vielä venymään ja elämään projektin kuluessa; aika-arviot ovat suhteellisia ja todennäköisesti kaikki tulevat tutustumaan toistensa osa-alueisiin hieman, mikä kasvattaa omalta osaltaan työmääriä. Muun muassa tarvittavat palaverit mekaniikasta vastaavien kanssa ovat ennustamattomia.

4.2 Ajankäyttöarvio ja aikataulutus

Alkuperäisen projektikuvauksen mukaan työstä oli tarkoitus saada 4 opintopistettä per henkilö. Työ oli lisäksi tarkoitettu vain kahdelle henkilölle. Nyt ryhmässämme on kolme henkilöä, mutta työtä kuulemma riittää niin paljon kun halutaan, eli kaikille todennäköisesti riittää tekemistä. Opintopisteiden suhteen lähdetään liikkeelle siitä, että Konsta olisi ottamassa projektista muita vähän suuremman osan, siten että hänen osuutensa vastaisi suurin piirtein 5 opintopistettä. Lasselle pyritään jakamaan noin 4 opintopisteen suuruinen osuus ja Tonille 3 opintopistettä.

Työn jakaminen pyritään tasapainottamaan siten, että kaikilla on jatkuvasti vahva yleiskuva projektista ja pyrimme tekemään paljon asioita yhdessä. Tällöin kuka tahansa voi jatkaa jotain osa-aluetta, joka osoittautuu muuta työläämmäksi.

Osa-alueiden työmääräarvioista voidaan laskea jokaiselle oma kurssin työmäärä. Osa-alueissa ei ole otettu huomioon luentoihin, esityksiin ja dokumentointiin kuluvaa aikaa.

Taulukossa 2 on esitetty tehtävien suunniteltu aikataulutus. Perustoiminnallisuudet pyritään saamaan toimivaksi aikaisessa vaiheessa; lopuksi keskitytään varsinaiseen ajodatan analysointiin ja säätöön, mikä tarvitsee toimivan ja luotettavan pohjakoodin. Taulukko ei ole lopullinen, vaan kuvaa karkeasti, milloin eri ominaisuuksien tärkeimmät toiminnallisuudet pitäisi olla valmiina. Jatkokehitys tulee venymään myöhemmäksikin, jos myöhemmät osa-alueet tarvitsevat lisäominaisuuksia aiemmista.

Taulukko 2: Projektin osa-alueiden aikataulusuunnitelma viikoittain.

Tehtävä	Viikko											
	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	
Koodeihin tutustuminen	x	x	x									
Dokumentteihin tutustuminen	x	x	x									
Autoon tutustuminen	x	x	x									
Ajonvakautusalgoritmien opiskelu	x	x	x									
Jarruservojen vaihto			x	x								
Etäisyysantureiden asentaminen			x	x								
Ajotietokoneen kehyskoodin hahmottelu		x	x	x								
Kommunikointiprotokollan määrittely				x	x							
Kommunikoinnin ja kauko-ohjauksen perustoteutus					x	x	x					
Simulointiympäristön toteutus ja ensitestaus				x	x	x						
Auton parametrien mittaustestaus simulointia varten				x	x							
Kehyskoodin käyttö oheislaitteiden ohjaukseen				x	x							
Servojen parametrien etsintä					x	x						
Testiajo perustoiminnallisuuksilla					x	x						
Auton mittausdatan simuloinnin kehitys					x	x						
Paikkaseuranta käyttöliittymään					x	x	x					
Kaiken mittausdatan tuonti käyttöliittymään			x	x	x							
Auton datan ja parametrien tallennuksen kehitys			x	x	x							
Kalman-filtteri paikkamittaukseen						x	x	x				
Turvajärjestelmien toteutus					x	x	x					
ABS-järjestelmän toteutus			x	x	x							
ABS-järjestelmän testaus ja ruuvaus					x	x	x					
ESC:n toteutus			x	x	x							
ESC:n testaus ja säätö					x	x	x					
Automaattiajon perusrakenne						x	x	x				
Tehokas automaattiajo								x	x	x		
Kauko-ohjaus joystickillä								x	x			
Kaikenkattava testaus										x	x	
	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	

5 Riskienhallinta

RC-auton piti olla valmis jo syksyllä 2012, mutta voimansiirrosta ilmenneistä ongelmista johtuen tänä syksynä uusitaan sekä moottorit että tasaussyörästä. Tästä johtuen testaaminen lopullisella mekaniikalla siirtyy aivan projektin loppuun; alkuperäisellä voimansiirrolla voidaan ajaa vain lyhyitä kokeita. Ettei ohjelmiston testaus riippuisi valmiista ajoneuvosta, tullaan sitä testaamaan simuloimalla. Viime syksyn ryhmä kuitenkin onnistui ajamaan autoa (joskin hitaasti), joten suurempia ongelmia ei ole odotettavissa.

Mikrokontrollerien laskentateho on rajallinen. Jos yhden laskenta-aika ei riitä sekä ABS- että ESP-algoritmien

ja muun oheisen pyörittämiseen, voidaan pyrkiä hajauttamaan laskentaa, kuten on jo tehty: kontrollereita on kolme, joista kukin suorittaa omaa tehtäväänsä. Ohjelman modulaarinen rakenne mahdollistaa sen, että eri algoritmit voidaan tarvittaessa siirtää eri suorittimille helposti.

Rajallisesta budjetista johtuen hankinnat joudutaan tekemään ulkomaisista nettikaupoista, mikä tuo painetta tehdä hankintapäätökset nopeasti. Budjettimme on yhdistetty mekaniikkatiimiin, joten voimansiirrossa ilmenevät mahdolliset yllättävät kustannukset siirtyvät meillekin. Suuri osa viime vuoden ohjauksen mekatroniikasta on kuitenkin käytettävissä. Kun tarvittavat osat määritellään varovaisesti heti aluksi, säästytään siltä riskiltä, että tilatut osat eivät kelpaakaan.

Ohjausjärjestelmän kompleksisuuden hallinnaksi projektia kehitetään iteratiivisesti ja tilannetta tarkastellen. Eri osasten välinen riippuvuus pyritään minimoimaan.

Suunnitelmaan kuuluu säätöalgoritmien prototyyppien testaaminen Matlabilla radiolinkin ylitse. Tässä kommunikoinnissa tulee väistämättä pientä viivettä, mikä vaikuttaa säätöön. Mitataan ja analysoidaan viiveet siten, että algoritmi ottaa ne huomioon, mikäli ne osoittautuvat merkittäviksi asian suhteen.

Aikataulun venymisen riskejä hallitaan limittämällä työskentelyä, ja työstämällä eri osia itsenäisesti. Rakennetaan simulointiympäristö niin, että keskeneräiset osa-alueet voidaan korvata tyhjillä implementaatioilla, jotka toteuttavat vain minimaaliset ominaisuudet. Näin riippuvuus eri töiden välillä ei haitanne.